

Godseiere, kunde hæmme Udviklingen paa den Maade og sætte det andet Thing i Stak. Desuden mangle vi iblandt Godseierne nogle Mænd, der have saa megen Magt, Villie og Indflydelse, at de kunne gjøre deres Standsfæller begribeligt, at det ikke er til nogen Nytte at forsøge paa at dæmme op imod den fremadskridende Udvikling. Vi mangle Mænd som Bernstorff og Reventlow, der faae hørt fra egne Interesser og blot faae paa Almenvellet, hvorfor de da ogsaa maatte høste Utaf fra deres Standsfæller for, hvad de gjorde, men alligevel toge de tun Hensyn til, hvad der kunde fremme det menige Folks Vel. Havde vi her i Landet flere Mænd som Bernstorff og Reventlow, hvis Navne staa med gylden Skrift i Danmarks Historie, saa havde vi aldrig faaet den nuværende politiske Strid, i alt Fald havde den næppe været saa stærk, som den nu er blevet. Man skulde tro, at det laa nær for Godseierne at komme til Forstaaelse med Bønderne. Deres Interesser gaa dog i saa mange Henseender ud paa det Samme. Man skulde tro, at det laa nær for Herremændene og vilde være en smuk Opgave for dem at bidrage til det menige Folks politiske Selvstændighed; men vi se desværre daglig det Modsatte. Man ser vel, at mange Godseiere ere humane lige over for deres Fæstere og Leiere, men hvor mange er der ikke, der lade dette være afhængigt af, hvorledes Bedkommendes politiske Overbevisning er, der lade deres Humanitet være afhængig af, hvorledes Bedkommende stemmer ved de offentlige Valg. Det hedder: Denne Bonde har dog havt det saa godt her hos Herstabet, saa kunde han ogsaa gjerne tjene Herstabet og stemme, som det onsker. Det er en ubillig Fordring, en Fordring, der ikke er en Udelmand værdig at stille . . . .

Formanden: Det forekommer mig dog egentlig, at dette Emne ligger noget fjernt fra det foreliggende Lovforslag. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem hellere vilde afholde sig fra at komme videre ind derpaa. Det vilde ogsaa være en smukkere Indledning til den Fæst, han før omtalte.

Casperen: Ja, naar den mege ærede Formand finder mine Udtalelser mis-

liebige, saa skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa; men saa vil jeg blot til Slutning udtale til Forjæmningen — ihvorvel jeg ikke i mindste Maade er jangvinst nok til at tro, at mine eller mine Meningsfællers Udtalelser vilde have nogen Indflydelse paa, hvilken Skjæbne der beredes det foreliggende Finantsloovforslag — at dersom den ikke gaar ind paa dette Forslag, men fastholder den Fordring, den stiller til det andet Thing, saa vil dette — hvis det andet Thing, hvad det forhaabentlig aldrig gjør, gaar ind derpaa — betyde det Samme som Folkethingets Død i politisk Henseende. Jeg vil derfor minde det ærede Thing om, at der er et gammelt Ordsprog, som siger, at den, der graver en Grav til Andre, kan falde selv deri.

Møgen: Ja, naar vi ellers i tidligere Tider have faaet Finantsloven til Behandling i dette Thing, saa har det jo været Samlingens mest interessante Dieblif. Den Interesse, som nu knytter sig til Finantslovens Behandling, er under de foreliggende Forhold ganske vist mindre, da det jo var den 31te Marts 1885, at den sidste regelmæssige Finantsloov udløb, og senere er det ikke lykkedes os at faae nogen saadan i Stand. Vi have maattet leve under provisoriske Finantslove, som vi mærkeligt nok her i dette Thing slet ikke have faaet Leilighed til at se paa; hvor de ere blevne af, hvor de ere henne, vide vi officielt ikke, vi have ikke havt Leilighed til at gjøre Beskjendtskab med et eneste af disse Provisorier nu i 2 Aar eller maaske længere. Endnu sørgeligere er det, at der baade efter Indholdet af det foreliggende Finantsloovforslag og efter de Udtalelser, vi nu have hørt fra ærede Talere fra den anden Side, heller ikke er nogen- som helst Udsigt til, at vi komme ind under heldigere og lykkeligere Forhold i det Finantsaar, her forestaar. Jeg støtter det ikke paa, at Tiden er saa kort, thi vi have jo før havt Exempel paa i den danske Rigsdag, hvormeget der kan udrettes i langt kortere Tid end den, der nu er tilbage, inden Finantsaaret udløber, naar der blot er god Villie til Stede fra begge Sider, og naar man erkjender, at man bør komme til Enighed. Men det kan dog have en vis